

מסורת הש"ס

(א) [נמנמות קו. איתא אמר רב ספא פריטי דרהבא וכו'], כל זה מוסק דש"ל וכן כ"ל אי הכי רישא נמי אמר רב אשי (א, ט' כ"ל דתנן, ד) כדמות ת. [וטהרות פ"ד מ"ג, ט] וע"ש כחוס' קו. ד"ה ודלמא, (ו) כ"ל לחמיה. דש"ש, (ז) דש"ל וגו' רש"י אלא! לא מפליג בין צ"ית וכן לא צ"ית בין דינרי לדינרין אבל כסף, (ח) לגי' רש"י מה"ד לשון ר"י,

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה (נדק הקודס) חלמא וכו' וזין בכחכות דפרקין ואיתא נסכא אמר ר' דיד בעל השטר על התחמונה פריך וקשה דכדפרישות ואומר רבי דנסכא חשיבא טובא ואפילו הכי פריך ואימא נסכא כור' כיון שכתב סתם אומר כולי': (ב) בא"ד דהתא הכי פריך ואיתא פריטי' משם ומשני חמש לידות חמש פעמים הפילה פריטי דכסף לא עבדי וכו' אבל הכא הכי פריך: (ג) ד"ה אי הכי וכו' וסבין פריך. י"ב כלומר מה עשה לפי זה לנשא דאי הכי כו' ה"פ כו': (ד) בא"ד תנרי דינרי דהנא קאמר כיון שזוהי דינרין: (ה) בא"ד מחלר שכתב דהב בשטר וכו': (ו) בא"ד רישא דכדפרישות דכדיימא' וזה דינרין ודינרין דהב ע"פ שיש רב נמי דינרין דמשמע נמי של כסף וקמס דינרין של כסף כן מ"מ לא כמה דלא אמר דהב בדינרין אין לומר שם כולי': (ז) בא"ד דיד בעל השטר על התחמונה אי הכי רישא נמי לא גרסי' נמי דהב' י"ב משום דאי גרסינן ויהי משמע דפריך מוכח דינרין כו' דהיינו צרימא כדכתיב: (ח) ד"ה אמר רב אשי וכו' דלמר בצככות האחין שדולקין מתלה ויחשיב: (ט) ד"ה לפי הספרים וכו' דלמא האי דקאמר דינרי וזה כולי' ויתבס' של נמחק: (י) בא"ד יאמר לעולם דינרין ולא דינרי ויחשיב. י"ב פ"י אין צריך שיאמר דינרי אלא לעולם יוכל לומר דינרין גבי וכן כמו גבי כסף שיהיה כלי לומר גבי כסף דינרי וסוף דקאמרינן וקמס דינרין נשאלו פריטי מהו' בשל כסף ללא דווקא אלא ה"ה דינרי נמי סתמא מיירי בשל כסף אלא בדביקות לא וכל לומר דינרין כי אם דינרי: (כ) בא"ד קיס ליה שדינרי הם של וכו': (ג) ד"ה ה"ג נכנס וכו' האשה שיש עליה חמש לידות ודלות מביאה קרבן אחד וכו': (ד) בא"ד לפיכך מהיראשון דחלי' האחרון או וכו' שיהאשון פוטר אפי' לידה דלמחר מלאת מנו בתוך מלאת:

רבינו גרשום

כלומר צריך ליתן לו הדב שיהיה שני דינרים של כסף מזהב: אימא נסכא.
חזיקה קטנה: פריטי דרהבא לא עבדי אישוי.
(ה) ואותו מטבע של זהב הוא ומשקל דינרי: והב בדינרין כו'. אמאי היכי שה שני דינרין של כסף מהב ותו לא: ואימא דהכי משמע דהבא פריכא. והב שחוק שאינו טבוע חייב ליתן לו בשנה שני דינרין של זהב ואמאי אמר אין פחות מבשני דינרין כסף זהב: אמר אביי. משום הכי אין גובה אלא שיהי ב' דינרין של כסף מזהב דיד בעל השטר על התחתונה: אי הכי. דיד בעל השטר על התחתונה רישא דקתני כסף בדינרין אין פחות מבשני דינרי וזה כסף דמשמע שוה שני דינרין של זהב וכן לו מכסף אמאי. הכא נמי נמצא נותן כסף נסכא שאינו טבוע בשוה שני דינרין של כסף ואמאי אמר לו שוה שני דינר

פריטי דהנא לא עבדי אינשי. בשום אחרא: **ודלמא צברי דינרי דהנא פרינא קאמר ליה**. כלומר זהב צדינרין תרוייהו צובה מיירי אלא שזה מטבע ואידך היו דהנא פרינא והכי קאמר דהנא פרינא בשוה שני דינרין וזהב לזה פלוני מפלוני: **אי הכי רישא נמי**. בין לאידך צרימא קמייתא דקתני כסף צדינרין אין פחות מבשני דינרין דהנא כסף נימא יד בעל השטר כו' והוא לנו לפרש גרונטאות כסף צבני דינר כסף ובין דך מתניתא דקתני דהנא דינרין ודינרין דהב אין פחות משני דינרין וזהב נימא אין פחות משהו שני דינרין כסף וזהב: **רישא דכנא דינרי**. דמשמע דינרי וזהב אבל דינרין סתם משמע של כסף: **ומנא סימנא דשאני** לן בין דינרי וצנא: **זשאני בין דינרי לדינרין** ^(א) דתניא ^(ג) **האשה שהיו עליה ספק חמש לידות ספק חמש זיבות מביאה קרבן אחד** ודאות מביאה קרבן אחד **ואוכלת בזבחים ואין רשאי בין דינרי לדינרין** ^(א) דתניא ^(ג) **האשה שהיו עליה ספק חמש לידות ספק חמש זיבות מביאה קרבן אחד** ודאות מביאה קרבן אחד **ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה מעשה ועמדו קינים בירושלים בדינרי וזהב אמר רבן שמעון בן גמליאל** המעון הזה אם אלץ הלילה עד שיהיו בדינרין נכנסם לבית דין ולימדר האשה שהיו עליה חמש לידות ודאות מביאה קרבן אחד **ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה** ועמדו קינים בירושלים בדינרי וזהב אמר רבן שמעון בן גמליאל המעון הזה אם אלץ הלילה עד שיהיו בדינרין נכנסם לבית דין ולימדר האשה שהיו עליה חמש לידות ודאות מביאה קרבן אחד **ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה**

השאר עליה חובה. שצוקשי התירו להציא חטאת העוף על הספק כדי לטערה מספק טומאתה משום דההיא חטאת אולא כדרי וכוין דמיטערה צוקרין אחד כדלמרינן צמסכל כריתות ^(א). דומיא דלשה טמאה דמיחייבא חמש טבילות וטבילה אחת מטהרת תו לא מייתי חטאת מספק להציאו לצית הפסול: **והשאר עליה חובה**. וכגון שילדה לאחר מלאת אבל על הלידה שצמון מלאת נפטרת צוקרין אחד על שניהם ומזאת תורת היולדת נפקא לן צפרק ארבעה מחוסרי כפרה (כריתות דף ט':) **המעון הזה**. צבית המקדש נצטב: **עד שיעמדו צדינרין**. של כסף כלומר שיהא צול: **ואין השאר עליה חובה**. טעמא דר' שמעון ור' עקיבא דלמרי התם תאמר על אחת ותיפטר מפרש התם צפרק מקא ^(א). ועמדו

של כסף בשלמא אי לאו סיפא הוה חמינא טעמא דרישא [דסתם] דינרין הם של זהב עד שיפרש דינרין של כסף או וזוים אבל כיון דלמר דדינרין הם של כסף אפי' כשמוכיר צטטר של זהב משום דיד בעל השטר על התחמונה ^(א) ולא גרסינן נמי נימא הכי: **אמר רב אשי רישא דכתב דינרי**. דדינרי אינו משמע אלא זהב אבל דינרין משמע בין כסף ובין זהב ולהכי מוקמינן ההוא דסיפא בשל כסף משום דיד בעל השטר על התחמונה כדמשני אצי ולא גרסינן צספרים אלא אמר רב אשי דלא קתאי לשנויי ^(א) דלצי"ג ונראה לומר דלכולה צרימא קאמר רב אשי דכתב דינרי אפי' הכי כסף דינרי ודינרי כסף מוכיח דדינרי כסף קאמר שאין לפרש צבנין אחר מלמא קאמר צדינרי דאי מודה רב אשי דצרישא דקמייתא לא מיירי דצכתב דינרי אמאי ^(א) [מפליג בין צ"ית לצי"ג ליפלוג בין דינרי לדינרין אבל אין נראה לומר כן כן כסף דינרי ודינרי כסף לא היי דינרי כסף כי זה היה דיבור ואין שום אדם כותב כן אינ' דינרי כסף וכסף דינרי בלא צ"ית איכא לספוקי ויחלוקו קיס ליה לומר המוניא מחצירו עליו הראיה ככל ספק ממון שהרי יש ספק שמיקנו חלוקה כי ההוא דרב אשי דלמר בצככות ^(א) (דף מח.) ^(ב) מחל'ה יורשין ומחל'ה לקוחות ^(א) ואפילו לא היו חולקים היכא דלא תפס היכא דתפס לא מפיקין מיניה ^(א) לשון ר"י: **לפי' הספרים שגורסים** עד שיהיו בדינרין. ולא גרסינן צדינר של כסף לא ידענא היכי פשיט מינא דדינרי של זהב ודינרין של כסף דלמא האי דקאמר דינרי ^(א) של זהב גבי זהב ומחמת הדביקות היא אבל בלא דביקות ^(א) יאמר לעולם דינרין ולא דינרי וסתם דינרי של כסף עד שיפירוט דינרי זהב ולכן שנה גבי זהב דינרי ^(א) [זהב] שהוצרך לפרש שהן של זהב ולנא דצדיקות אבל גבי כסף לא הוצרך לפרש שהן של זהב ושנה דינרין סתם לפי שאינו דבוק אפי' אם נפשך לומר כי כמו שיאמר זווי בלא דביקות בלשון גמרא צמקוס וזוים בלשון משנה [א"כ] בלשון גמרא אי אפשר שיהיו דינרי של כסף שלאותם קורא זווי בלשון גמרא ולהכי קיס ליה שדינרי הם ^(א) בלא שן הא לילה לתימר שאם מנועס זה רואה להוכיח למה הכא צמקוסין דכריתות ^(א) (דף ט') ועוד כיון שהציא ר'איה ממנה א"כ רואה לומר שבלשון משנה שהיא עברי היו דינרי של זהב ומזאתי צמורת כהניס עד שיהיו צדינרין של כסף ולפי גירסת תורת כהניס מוכח שפיר כיון ששנה דינרי גבי זהב ודינרין גבי כסף אע"פ ששניהם דבוקים ונראה לספרים דגרסי' צרישא צדינרי לחוד אין צריך לגרוס צסיפא כסף דהא לשון צדינרי הוא של זהב: ה"ג **נכנסם** **לב"ד** ולימדר האשה שיש ^(א) חמש לידות ע"יה ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר ע"יה חובה. וכן כתוב בכל הספרים הכא וככריתות צפ"ק ^(א) (שס) והכי איתא צמורת כהניס אבל יש חימה מאי ליהוי הכא טעמא דרשב"ג דפליג לפי גירסא זו אצית שמאי ואצית הלל דתריייהו מודו צמפלת יוס פ"א שחייצת על כל לידה ולידה ^(א) ורבי יוחנן בן גורי ור"ע פ"ק דכריתות הכי אית להו שיסאר עליה חובה אלא שר' יוחנן בן גורי אומר תאמר על האחרונה ותהא מותרת צקדשים פירוש ותו ליכא למיחש שיהיה צבורה לפיכך ר'איה פוטר את הרשעון אלא אם לא אמרה על האחרון איכא למיחש שמהא צבורה שהראשון פוטר אפילו לידה דלמחר מלאת כמו במלאת ואמאי למפשע שלא להציא יותר ור"ע לא חייס לפשיעה ועל איזה שמתאמר מותרת צקדשים אבל לתריייהו תשאר עליה חובה כרישא דהא משנה דהנא ^(א) ועוד היכי מייתי מעשה לסמור אי משום דמעיקרא הוו קיימי צדינרי זהב דהיינו מעשה לסייע דהא משמע שזה היה טעות שהיו מחמימין כמו שמוכיח והולך שרשב"ג ביטל אותה חומרא ועוד כיון שהיתה מותרת לאכול צקדשים למה היו עומדים צדינר זהב כיון שיכולות לאכול צקדשים מיהו יש לומר משום כל תאחר היו דוחקות

והב נתן להיונו יד בעל השטר על העלוניה: אמר רב אשי רישא משום דכתב ביה כסף בדינרי. דמשמע דינרי של זהב ומשום הכי גובה שוה שני דינרין של זהב מכסף. וסיפא משום הכי אינו גובה אלא שוה ב' דינרי של כסף מזהב. דכתב בשטר דינרין דמשמע דינר של כסף: ומנא תימרא. דינריו היינו דוהב ודינרין הן של כסף: ספק ה' לידות. שהפילה ה' פעמים ואנה יודעת אם ולד הפילה דחייבת קרבן או אם רוח הפילה דספוריה מקרבן. והכי הוא ספק ה' זיבות שראתה ג' ימים ואניה יודעת אם בתוך י' יום ראתה והיא ובה וצריכה קרבן או בתוך ז' ימי נדה ראתה ואניה צריכה קרבן. הואיל דמספקא לן בקרבן אחד סריא ואוכלת לא ביום דהיינו קדשים קלים כדאמ' התיא כפרתו אוכל בקדשים ואין השאר ה' קרבנות עליה חובה להביא: אם לידה ה' לידות ודאות או [היו עליה] ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים דאמר' שם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא והשאר קרבנות עליה חובה להביא קרבן אחד על כל זיבה וזיבה הואיל דדארי הוא ומביאה אימור שותריא: מעשה שעמדו קינין בירושלים. קרבן יולדת וקרבן זבה שהן קינין תורין ובני יונה ועמדו בדינרי וזהב אלמא דינריו היינו זהב: המעון הזה. נשבע בבית המקדש: עד שיהיו בדינרים. כלומר אני אדולעם עד שיעמדו בדינר של זיבה אחרונה ופוטרת את הראשונות דרשם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא ואין השאר עליה חובה משום דאחרון פוטר את כולן ותתוללו קינין עד שעמדו בריבנות היינו חצי דינר כסף ולא משום הכי קרי רבעתן

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

קסו.

ורצינו חס פירש צתשצבו דנסכא גריעא וצין הכא וצין צכתוצות (דף ק'): ^(א) פריך ואימא נסכא מנח דיד בעל השטר על התחמונה וקשה כדפרישית ואומר רבי דנסכא חשיבא טובא כיון שכתב סתם אימור דהיינו נסכא דמתמתא כך ראה לומר כיון שלא פירש המטבע ^(א) ושיעור הזה לנסכא פחותה [אפשר] שהיו יודעים כמה הוא ולא תקשה הא

דקאמר התם פריטי דכספא לא עבדי אינשי והכא קאמר צאתרא דלא סגי פריטי דכספא ^(א) התם הכי פריך ואימא פרוטות של מחושת ומשני פריטי דכספא לא עבדי אינשי וכסף הכתוב צטטר משמע שסף ממש הלוי לו ולא שזה כסף אבל הכא פריך ואימא פריטי פירוש מעות ופולדיונין ואיכרין וכל שאר מטבע על כסף הפחומים מדינר קורין פריטי ולא פריטי ממש ומשני דמיירי האי תנא צאתרא דלא סגו פריטי דכספא שאין הולך מטבע של כסף פחותה מדינר צאותה מדינה והך סוגיא איתא נמי צמנמות ^(א): **א"ר הבי רישא נמי**. פירש רצינו מנאל רישא נמי היינו צרימא קמייתא כסף צדינרין אין פחותין משני דינרי וזה כסף ^(א) וכן נראה לי ואע"פ שהגמרא ראה לתקן לשתי צרייתוס שאמר בכל אחת מנו רצנא ^(א) אע"פ צצמוספתא שלנו צריימא דזהב אין פחות מדינר זהב שנויה תמלה קודם ההיא דכסף נראה דההיא אינה צצמוספתא

והגמרא היה יודע שכן היא מצריימא אחת שנויה ^(א) וכעין זה נ"ל צתחלת ר"ה (דף צ:) שמחלק הגמרא צריימא דתנו רצנן ואע"פ שהיא אחת ^(א) והכי פריך אימא דהנא פריכא צתרי דינרי דהנא ^(א) כיון שהיה זהב של דינרין ודינרין וזהב כומו כן זהב צדינרין יאמר של זהב כיון שצובה משחעי שטר כי למא י"ל שלא יהא הדינרין זהב מאחר שכתב ^(א) צטטר ^(א) ועוד כמו כסף צדינרין שהן דינרי זהב א"כ סתם דינרין הן של זהב אמר אצי יד בעל השטר על התחמונה לךך יש לנו לומר שצדינרין של כסף אע"פ שיש זהב צטטר אבל רישא דצריימא צתריימא ^(א) אע"פ שיש זה נמי דינרין דמשמע נמי של כסף וסתם דינרין של כסף הן כל כמה דלא אמר דינרין אין לומר שם שיהיה של כסף דזהב דינרין ודינרין זהב מוכח צהדיא שדינר של זהב ופריך רישא נמי דקתני כסף צדינרין יהיו הם של זהב עד שיפרש דינרין של כסף או וזוים אבל כיון דלמר דדינרין הם של כסף אפי' כשמוכיר צטטר של זהב משום דיד בעל השטר על התחמונה ^(א) ולא גרסינן נמי צרישא מוקמינן ההוא דסיפא בשל כסף משום דיד בעל השטר על התחמונה כדמשני אצי ולא גרסינן צספרים אלא אמר רב אשי דלא קתאי לשנויי ^(א) דלצי"ג ונראה לומר דלכולה צרימא קאמר רב אשי דכתב דינרי אפי' הכי כסף דינרי ודינרי כסף מוכיח דדינרי כסף קאמר שאין לפרש צבנין אחר מלמא קאמר צדינרי דאי מודה רב אשי דצרישא דקמייתא לא מיירי דצכתב דינרי אמאי ^(א) [מפליג בין צ"ית ליפלוג בין דינרי לדינרין אבל אין נראה לומר כן כן כסף דינרי ודינרי כסף לא היה דיבור ואין שום אדם כותב כן אינ' דינרי כסף וכסף דינרי בלא צ"ית איכא לספוקי ויחלוקו קיס ליה לומר המוניא מחצירו עליו הראיה ככל ספק ממון שהרי יש ספק שמיקנו חלוקה כי ההוא דרב אשי דלמר בצככות ^(א) (דף מח.) ^(ב) מחל'ה יורשין ומחל'ה לקוחות ^(א) ואפילו לא היו חולקים היכא דלא תפס היכא דתפס לא מפיקין מיניה ^(א) לשון ר"י: **לפי' הספרים שגורסים** עד שיהיו בדינרין. ולא גרסינן צדינר של כסף לא ידענא היכי פשיט מינא דדינרי של זהב ודינרין של כסף דלמא האי דקאמר דינרי ^(א) של זהב גבי זהב ומחמת הדביקות היא אבל בלא דביקות ^(א) יאמר לעולם דינרין ולא דינרי וסתם דינרי של כסף עד שיפירוט דינרי זהב ולכן שנה גבי זהב דינרי ^(א) [זהב] שהוצרך לפרש שהן של זהב ולנא דצדיקות אבל גבי כסף לא הוצרך לפרש שהן של זהב ושנה דינרין סתם לפי שאינו דבוק אפי' אם נפשך לומר כי כמו שיאמר זווי בלא דביקות בלשון גמרא צמקוס וזוים בלשון משנה [א"כ] בלשון גמרא אי אפשר שיהיו דינרי של כסף שלאותם קורא זווי בלשון גמרא ולהכי קיס ליה שדינרי הם ^(א) בלא שן הא לילה לתימר שאם מנועס זה רואה להוכיח למה הכא צמקוסין דכריתות ^(א) (דף ט') ועוד כיון שהציא ר'איה ממנה א"כ רואה לומר שבלשון משנה שהיא עברי היו דינרי של זהב ומזאתי צמורת כהניס עד שיהיו צדינרין של כסף ולפי גירסת תורת כהניס מוכח שפיר כיון ששנה דינרי גבי זהב ודינרין גבי כסף אע"פ ששניהם דבוקים ונראה לספרים דגרסי' צרישא צדינרי לחוד אין צריך לגרוס צסיפא כסף דהא לשון צדינרי הוא של זהב: ה"ג **נכנסם** **לב"ד** ולימדר האשה שיש ^(א) חמש לידות ע"יה ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר ע"יה חובה. וכן כתוב בכל הספרים הכא וככריתות צפ"ק ^(א) (שס) והכי איתא צמורת כהניס אבל יש חימה מאי ליהוי הכא טעמא דרשב"ג דפליג לפי גירסא זו אצית שמאי ואצית הלל דתריייהו מודו צמפלת יוס פ"א שחייצת על כל לידה ולידה ^(א) ורבי יוחנן בן גורי ור"ע פ"ק דכריתות הכי אית להו שיסאר עליה חובה אלא שר' יוחנן בן גורי אומר תאמר על האחרונה ותהא מותרת צקדשים פירוש ותו ליכא למיחש שיהיה צבורה לפיכך ר'איה פוטר את הרשעון אלא אם לא אמרה על האחרון איכא למיחש שמהא צבורה שהראשון פוטר אפילו לידה דלמחר מלאת כמו במלאת ואמאי למפשע שלא להציא יותר ור"ע לא חייס לפשיעה ועל איזה שמתאמר מותרת צקדשים אבל לתריייהו תשאר עליה חובה כרישא דהא משנה דהנא ^(א) ועוד היכי מייתי מעשה לסמור אי משום דמעיקרא הוו קיימי צדינרי זהב דהיינו מעשה לסייע דהא משמע שזה היה טעות שהיו מחמימין כמו שמוכיח והולך שרשב"ג ביטל אותה חומרא ועוד כיון שהיתה מותרת לאכול צקדשים מיהו יש לומר משום כל תאחר היו דוחקות

והב נתן להיונו יד בעל השטר על העלוניה: אמר רב אשי רישא משום דכתב ביה כסף בדינרי. דמשמע דינרי של זהב ומשום הכי גובה שוה שני דינרין של זהב מכסף. וסיפא משום הכי אינו גובה אלא שוה ב' דינרי של כסף מזהב. דכתב בשטר דינרין דמשמע דינר של כסף: ומנא תימרא. דינריו היינו דוהב ודינרין הן של כסף: ספק ה' לידות. שהפילה ה' פעמים ואנה יודעת אם ולד הפילה דחייבת קרבן או אם רוח הפילה דספוריה מקרבן. והכי הוא ספק ה' זיבות שראתה ג' ימים ואניה יודעת אם בתוך י' יום ראתה והיא ובה וצריכה קרבן או בתוך ז' ימי נדה ראתה ואניה צריכה קרבן. הואיל דמספקא לן בקרבן אחד סריא ואוכלת לא ביום דהיינו קדשים קלים כדאמ' התיא כפרתו אוכל בקדשים ואין השאר ה' קרבנות עליה חובה להביא: אם לידה ה' לידות ודאות או [היו עליה] ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים דאמר' שם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא והשאר קרבנות עליה חובה להביא קרבן אחד על כל זיבה וזיבה הואיל דדארי הוא ומביאה אימור שותריא: מעשה שעמדו קינין בירושלים. קרבן יולדת וקרבן זבה שהן קינין תורין ובני יונה ועמדו בדינרי וזהב אלמא דינריו היינו זהב: המעון הזה. נשבע בבית המקדש: עד שיהיו בדינרים. כלומר אני אדולעם עד שיעמדו בדינר של זיבה אחרונה ופוטרת את הראשונות דרשם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא ואין השאר עליה חובה משום דאחרון פוטר את כולן ותתוללו קינין עד שעמדו בריבנות היינו חצי דינר כסף ולא משום הכי קרי רבעתן

עין משפט ונר מצוה

בד א ב מיי פכין מהל' מלוא וטה הלכס יז סמג עשין דל טוע"ע ח"מ סי' מז ספק' גי ע"ש בגי'ה: בזה ג מיי פ"א מלכות מחוסרי כפרה ה"י:

מוסף רש"י

ספק חמש לידות ספק חמש זיבות. ספק זיבה, כגון טועה שחלטה ג' ימים ואניה יודעת אס בימי נדומה אס בימי זיבה, מביאה קרבן ואינו נאכל, ספק לידה כגון שהפילה ואין ידוע מה, האשה שיש עליה ה' ספקות של לידה או ה' של ספק זיבה, מביאה קרבן אחד. וטעם העוף צהלה על הספק, ואוכלת בזבחים. שהרי הקרבן הזה לטערה בל והרי הוא טבילתו. אס נטמאת אלאס כמה טומאת טבילה אמת עולה לטילן, קץ קרבן או ק' (כריתות ח.) לא קץ השאר עליה חובה. לא הציטות כחמים להנאין, שאף האמת צוקיש המירו לקצרינה טומאת חולין אמת נמוק, אס ספק מלקות חולין צאמר בכל לא הן אין לה לישאר צקדשים (שש.) היו עליה כור ואוכלת בזבחים. כמו שצימד, והשאר עליה חובה. דלמאמרינן (שס ט'): יוכל צמא על הלידה שצמי מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד צצמיה, מ"ל זאת (שס ח.) ועמדו קרינש. ש קינין ד' מורין, בדינרי זהב, צצמי ואינו, קן לדינר וזה (שס.) המועין הוד. צבועה (שס.) נכנס לידות דור ולימדר כור. אע"פ שהיולק על דברי מורה, טע לעשות לכו' הול, צלמלי לא ימלאו ימולו מנהיגה פלני אמת, ויאלץ צקדשים צטומאת הנק (שס.)

מוסף תוספות

א. לא משמע שהוא חייב לו מטבע, ואמאי מנבחו מה שריצה דמסכת שרתן לו ממטבע הפחות. כמכות ק': תרין חמשי' וחמא. ב. ה"ג נימא מורין כסף ונסכא שאינו טבוע שבוה שני דינרין של כסף וזהב נותן לו שוה שני דינר זהב מכסף. רצינו גרשום. ג. מ"מ גבי הדידי מיתנינא ובריימא אחת אית א"ש טעא מקובלת צסס מוס' הלא"ש. ד. (עיריל' דרקי' לה רישא משום שהביאה התלמוד חתלה. שס. ו). דלמא נאמר שרתן כסף שאינו נוכר בשטר. א. כ"ש ברישא דאין מוכיב בשטר אלא כסף בדינרי. שס. ד. דלא סתר לשנירוא קמא. שס.ובתוס' כתבו: ורישא שרתן כסף ורינ' ומשמע זהב וסיפא דכתביב דינרין ומשמע כסף, והיינו כמו אלא, ולא צריכנא לשנויי דיד בעל השטר על התחתונה. טעיה מקובלת. שרתן כסף ורינ' דהייבא הדינן מסופק להכביס כי האט עשו אותו כדאי פלגא הכי ופלגא הדינן דברייס שאמורו חכימם (שבועות מח.) והשואת דינרי האיתר הלכתא לא אמר לכו מר דעביב כמו עבד דעביב כמו עבד, ויש דברייס שאמורו חכמים שודא דייניי כי חתם ביהב המוכר שרתן אית (כ"ב סב.) אית דאמרי לה להאי גיסא ואת דאמרי לה להאי גיסא שודא דייניי. כמרות מנח מור"ם דלמח. ו. והנכון דההפרש הוא בברייתא קמייתא) בין דינרי לדינרין וכהתיא דאמרין בגמ' לקמן על אידך ברייתא, והא דלא פרישו לה האט נטרו לה עד אידך ברייתא לברורה כולה, וכן פי' רבינו שמואל, וכן פי' הוא ז"ל דהא דפריכנן לקמן אי הכי רישא נמי קושינן לבין שני ברייתא דקתני סיפא דהוה דינרי זהב, בין על רישא נמי צצמיה מקובלת צמנאין על צסס מוס', דרישא דכתב דינרי ומשמע זהב וסיפא דכתביב דינרין ומשמע כסף והיינו כמו אלא, ולא צריכנא לשנויי דיד בעל השטר על התחתונה. ג'. [נדבך נתחייבה בקרבן הראשון קודם לידה שניה, ולבסוף מלאות של לידה שניה תביא שתי קרבנות. דש' פסחים ג. א. ורש"י ז"ל גריס ככריתות ואין השאר עליה חובה, ופירוש ואצ"ש שהלך על דברי תורה עת לעשות לה' ופזרו תורתך שהיה ירא פן ימנעו להביא ואיכלו קדשים בטומאת הגוף, ולא נהירא, דלא תכין שיצויא שק מפני ריקל על דברי תורה בשביל חששא וכו'. והא דאמר שמואל בכו' סוכה (לד') אשוו ובזייכו להתנו דמוכני אסא ואי לא דרשנא לכו כריט, ובפסחים (ל) להתנו דמוכני כנדי אשוו ובזייכין ואי לא דרשנא לכו כריש, היינו משום דהכי ס"ל, אבל אי לא הוה ס"ל לא היה אומר כן. טעיה מקובלת צסס מוס' הלא"ש. ועי'ש' כמסות צתרי'ס ולדורס. ועיין עיריל'.

על אלאמא דדינרין היינו של כסף: ולמה מביאה קרבן אחד שמלמדין אותו לומר שהיא מביאה קרבן על לידה אחרונה או על מביאה אימור שותריא: עד שיהיו בדינרים. כלומר אני אדולעם עד שיעמדו בדינר של זיבה אחרונה ופוטרת את הראשונות דרשם לידה אחת היא ושם זיבה אחת היא ואין השאר עליה חובה משום דאחרון פוטר את כולן ותתוללו קינין עד שעמדו בריבנות היינו חצי דינר כסף ולא משום הכי קרי רבעתן

^[1] חולי כ"ל ולכן אותו מטבע של זהב דוחף הינו משקל דינר